

מ'כות בחדר האחורי

הנאשמים המתינו בפתח החנות עד שאחרון הלקוחות עזב את המקום, נכנסו לתוך החנות וסגרו את דלת-הכניסה. באותה שעה היו בחנות המתלונן (גרסטנר) ואשתו בלבד.

בבקשת המעצד של השניים, שהגישה המיש"ט טרה, צויין שאחרי שסגרו אחריהם את הדלת, דחף רצון את אשת המתלונן ואמר לה שזה לא עיסקה. הדרי דחף את גרסטנר לתוך חדר פנימי. השניים לא הזדהו, ותקפו את בעל החנות ואשתו כדי להניע אותו לשלם את סכומי הצ'קים.

התקיפה החבלנית והשימוש בכוח על-ידי שני הנאשמים התבטאו בכך שהנאשם מס' 1 (הררי) תפס את המתלונן בחוזקה בכתפיו, דחפו לתוך החלק הפנימי של החנות, המוסתר מעיני עוברי אורח ברחוב שבחזית החנות, היכה וחבל בו בכל חלקי גופו. כמעט את שמתיו, בעט במיפשתו והפילו ארצה.

באותה עת תפס הנאשם מס' 2 (רצון) את אשת-המתלונן, דחפה לעבר פני-החנות והחזיקה שם בכל העת שהנאשם מס' 1 היכה את המתלונן, כמתואר לעיל, ומנע ממנה להזעיק עזרה או לטלפן למישרטה.

בבקשת-המעצד הוסיפה התובעת המיישרתית, רס"ר תיקי קוצר: "בעימות שנערך בין החשודים לבין המתלוננים, בנוכחות השוטרים, פנו החשודים למתלונן בנימה מאיימת ביותר."

על-פי כתב-האישום עולה ששני הגובים באו ללא צו בית-דין משפט, ולא כקבלנים של לישכת ההוצאה-לפועל. השניים פעלו בניגוד לחוק.

מכיוון שאין חוק הדן בענייני גובים (למשל: מי רשאי לעבוד כגובה) אין כל בדיקה לגבי עברם של העוסקים בגבייה.

פרקליטות מחוז תל-אביב הגישה לפני חודש כתב-אישום לבית-המשפט המחוזי נגד אלון הררי (28) מהוד-השרון וגואל רצון (30) מפתח-תיקווה. השניים מואשמים בסחיטה בכוח, עבירה על-פי סעיף 427 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ובתקיפה שגרמה לחבלה של ממש בנסיבות מחמירות, עבירה על-פי סעיף 380 לאותו חוק-העונשין. לשניים עבר פלילי.

הררי ורצון הועסקו על-ידי מישרד-החקירות העוסק גם במתן שרותי שמירה וגבייה. בעלי המישרד הם אבי בללי ועודד ציפורי, שניהם שוט-רים לשעבר.

הררי ורצון שימשו בצוות קבלני-מישנה לגביית צ'קים מטעם בללי וציפורי.

ב-5 ביולי בשעות-הצהריים התקבלו במישרד שני צ'קים על-סך 19 אלף שקל כל אחד. הלקוח היה עובד בחנות למחשבים בפתח-תיקווה, שבי-קש לגבות את הצ'קים הללו ממרדכי גרסטנר, בעל חנות לוילונות בבני-ברק.

ציפורי מסר את הצ'קים לידי הנאשמים, כדי שיגבו את הכסף מגרסטנר או שיגיעו עימו להסדר כלשהו לתשלום החוב.

רצון הוא מורה לחינוך גופני, בוגר מכון וינגייט, ועובד המועצה המקומית. רק שבועיים לפני התיקרה פנה למישרד החקירות כדי לעבוד כגובה. הררי משמש כמדריך בהתנדבות בבית-ספר תיכון.

עורך-דין, דויד לוי, ציין ש.הם ללא עבר פלילי במשך ארבע השנים האחרונות.

על-פי כתב-האישום, ב-6 ביולי בשעות-הצהריים, הופיעו השניים בפתח חנותו של גרסטנר.

לישכת ההוצאה-לפועל בחיפה. והבה, ועימו כמה גובים נוספים, הגיעו לביתה של הרופאה וביים צר עיקול-מטלטלין. הם רוקנו בחלוטין את הרירה על כל תכולתה, ובכללה הציוד הרפואי שהיה בה. הטכנאי והרופאה התחייבו להחזיר את חובם, ובתיווכו של אלי דרון החזיר הציוד. הרופאה נאלצה אף היא לקחת הלוואות ב"שוק האפור", כדי שתוכל לשלם את הערבויות שנתנה לטכנאי.

כגלל מצבם החליטו הרופאה והטכנאי לעבור כמותו המקום, כדי להסוך בהוצאות. הרופאה עברה למעברה של הטכנאי.

באפריל 1986, בשעות הערב, הגיעו אנשי חברת-הגבייה שוב, יחד עם אחי דים המנושים. הם צעקו עלי וניסו להפחיד אותי, אומרת הרופאה.

בידי הגובים היה צר-עיקול מבית-המישפט בחיפה. היו שם והבה ודרון עם אחרים מעובדיהם. כשהגיע הטכנאי למקום וראה שחלק מהציוד כבר נמצא מחוץ למעברה, רצה לקרוא ל"מישרטה. לדבריו אמר לו דרון: "בש"ביל מה להזמין מישרטה? אנחנו המודר המרכזי" דרון הזמין למישרדו, כדי לטור את נושא התשלומים. כשהגיעו למישרד ברחוב סוקולוב בתל-אביב, התפעלו מכמות המכשירים המצויים שם, ושוכנעו שאכן מדובר במישרטה. כשעה ששוחחו, רוקנו הגובים את כל המישרטה.

כפי אלי דרון סיפור שונה: "התיק הזה היה שייך לוהבה. אני רק עזרתי לו. הדברים שהיא אומרת פשוט מצוצים מהאצבע. אני ניסיתי למנוע את הוצאת הציוד. בוכותי היא קיבלה אותו חזרה. לקחתי אותם למישרד שלי כדי להרגיע אותם וכדי להגיע להסדר תשלומים. מעולם לא הצגתי עצמי כאיש-מישרטה אחרי פרישתו."

גובה דרון

אנשי העולם התחחון ישחלמו על העניין.

"בידי והבה היה צו עיקול על המטלטלין ברירתו של הטכנאי, ואני מנעתי את ביצוע העיקול. ריחמתי עליו משום שאשתו חולה. מכספי הפרטי אני קנית להם לאכול, ונתתי רמייה לבנו החייל."

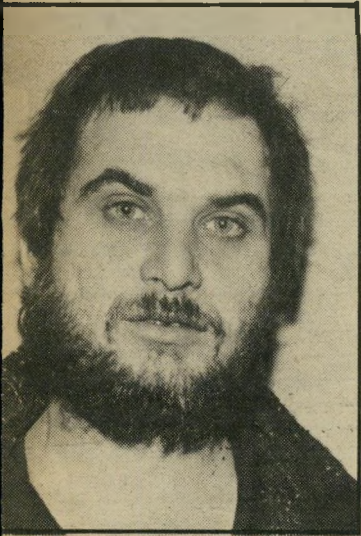
בנוכחותי טילפן דרון לרופאה, וזו אמרה שנגדו אין לה כל טענות. לדבריה, כל טענותיה מופנות לוהבה. הרופאה התלוננה בבית-המשפט בחיפה על דרך ביצוע מופנות לוהבה. במרס 1987 קיבלה מיכתב-תשובה: "לאור המימצאים שנמצאו בתיק וצו יינו לעיל... העיקולים שבוצעו ב-10.9.86 וב-1.2.87 בוצעו לפי הוראות דין".

גיע להסדר. אולם הסדר יכול להתאפשר רק אחרי שהחייב אותה. כשי מרוב בסכומי-כסף גדולים, בעלי-החוב נוהגים להיעלם. וכך מגיעים לדרך הגבייה השנייה — באמצעות חברות-גבייה פרטיות.

"לשבור ראש וידיים"

אחת מחברות-הגבייה הגדולות, והראשונה שבהן, היא חברת א. בירמן אח רפי. חברה זו קיימת מאז 1979, ובעליה הם אהרון בירמן ורפי רינאווי, שני אנשי-מישרטה לשעבר. רינאווי היה בעבר קצין-המודיעין של מישרת-עוץ, ומשוכרן התמחתה

לסיפורי תפיסות, חריות

חשוד פאר

תעודת-זהות מזוייפת

נחשדו בתרגיל מסוכן ביותר, שניים מהם תוך שימוש בתעודות-זהות מזוייפות, כדי לקבל במימרה סכום-עתק שהגיע לחברת אנרקטקו. לפאר ולרביץ עבר פלילי.

לפני שנה נתפסו בלונדון שני גובים ישראלים, כרודיר וגבע, שכאו לגבות שם חובות. הם הוחשדו בסחיטה ובאימים. מששבו לארץ, המשיכו לעסוק בגבייה בשיטות דומות.

בחודש מרס השנה פנה עורך-הדין אברהם אורן לבית-המשפט כתביעה לעקל את רכושו של בנימין צלניק. על-פי כתב-התביעה "החייב הציג עצ"מו כגובה-חובות לפני הוזה (שמואל ברוידא), ובתור שכזה קיבל על עצמו לגבות מצד ג', שהיה חייב לוזה כסף, ואף גבה מאותו צד ג' כספים, אך שילשל אותם לכיסו. החייב חב לוזה את הכסף, הואיל וגבה עבורו כסף מצד ג' ולמרות שנתן לו הצ'ק (על-סך 24 אלף שקל), הוא דוחה אותו בלך ושוב, והוזה אף נאלץ להתלונן על-יכך במישרטה."

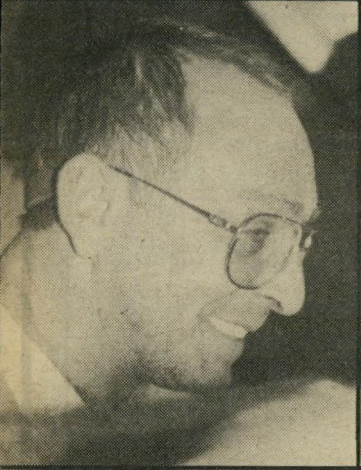
יש שתי ררכים לגביית חוב. האחת היא באמצעות הליך מישפטי, ררך לישכת ההוצאה-לפועל. זו אמורה לב"צע את כל השלבים החוקיים, החל בשיגור מיכתב-טוהרה וכלה בעיקול מטלטלין ואף הוצאת פקודת-מעצד.

במצעיה-העיקולים מטעם לישכת-ההוצאה-לפועל הם שוטרים. המישרטה היא האחראית לביצוע החלטת בית-המשפט, אולם המישרטה סובלת ממי-חסור חמור בכוח-אדם. משום-יכך מבצ"ע-העיקולים הם שוטרים העובדים בהוצאה-לפועל אחרי שעות-עבודתם הרגילות. כלומר: שוטרים בתשלום. הסדר כזה מעורר את ביצוע העבודה רק בשעות אחרי-הצהריים והערב, ופוגע בהליך-גבייה מסודר.

"הליך-של הוצאה-לפועל יכול ל"התארך עד לכמה שנים טובות, למי עשה עד שאחר הצדדים נשבר", אומר המישפטן יגאל וייס, המטפל בגביית-חובות באמצעות ההוצאה-לפועל.

לישכת ההוצאה-לפועל נעזרת בע"בורתה בקבלני-גבייה פרטיים, המקב"לים לראש מבית-המשפט. "בתל"אביב יש מאפיה רצינית. קשה מאוד לחברות-גבייה חדשות לקבל תיקים לגבייה. בתל-אביב הכל נעשה לאט מאוד, יש להם זמן. יש להם מחשב שתמיד קל להאשים אותו בעיכוב הגבייה", אומר בעל חברת-גבייה.

על-פי רוב משתדלים הצדדים לה"מנות בקצ"ק ידועה במעלליה כנושא ובעליה אף נעצרו השבוע בחשד למעורבות בניסיון להוציא במימרה שני מיליון שקל ממסע-ערך מוסף. מנחם פאר, ליאון רם, אלכס קופרשטיין, שימעון אורן ורפי רביץ,

חשוד רביץ

שני מיליון שקל

חשוד אורן

חשבונו על שם כוזב

החברה, עד לתחילת האינתיפאדה, כגי-ביית חובות בשטחים הכבושים. רינאווי מחלק את עבודת-הגבייה לשני מישרדים. האחד באמצעות ההר צאה-לפועל — אז מסתכם תפקידו כקבלן מטעמה לצורך ביצוע עיקולים